

[Christmas Møller.]

viklingen paa dette Omraade viser, at der er et Krav til Stede med Hensyn til moderne Bekvemmeligheder.

Den højtærede Indenrigsminister talte om, at det havde været en offentlig Hemmelighed, hvor svært Det konservative Folkeparti havde haft det angaaende dette Spørgsmaal. Mon det ikke var naturligt at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han vil dokumentere dette noget mere. Hvor paa bygger han overhovedet denne Udtalelse? Man har jo ikke Lov til at sige Demagogi, man har jo ikke Lov til at sige Svindel, og der er meget andet, man ikke har Lov til at sige, men som man saa forfærdelig tit føler overordentlig stor Trang til at sige — og i hvert Fald tænker, naar man hører den højtærede Indenrigsminister, navnlig i denne Sag.

Indenrigsministeren viste jo ogsaa, hvorledes han selv tænkte; han sagde: Det, som Det konservative Folkeparti har skrevet i Betænkningen om Butikkerne, er naturligtvis noget, som der aldeles intet Hensyn skal tages til. Der er ikke i de Bemærkninger givet noget Løfte angaaende dette Spørgsmaal, men den Anskuelse er gjort gældende, at der her forelæa et Problem, som var et andet end det egentlige Huslejeproblem, og det er det, vi har taget op og gjort opmærksom paa, og hvis Indenrigsministeren ikke vil tage noget Hensyn hertil, saa maa han jo ganske selv om det.

Det ærede Medlem Hr. Rager er der jo ingen Grund til at sige noget til. Han var en ringere Udgave af Indenrigsministeren, og det er jo det, han plejer at være, naar Ministeren og han samtidig tager Ordet, og derfor har jeg med de Bemærkninger, jeg har henvendt til Indenrigsministeren, i Virkeligheden ogsaa svaret det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Jeg vil blot til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kort sige, at det er rigtigt, som han siger, at jeg har rejst det Spørgsmaal i Udvalget. Men hvis det ærede Medlem vilde have forskaaet Grundejerforeningens Formand for, at Sagen blev ført frem her, kunde han blot dér have sagt: Den Sag ønsker jeg nærmere undersøgt, saa vilde jeg have sagt: Udmærket, saa kommer jeg tilbage til den, og saa var Sagen ikke blevet rejst her. Maaske den var blevet det alligevel, men i alt Fald

ikke paa denne Maade. I øvrigt har jeg kun gjort mig skyldig i noget, som det ærede Medlem har gjort sig skyldig i mangfoldige Gange, nemlig at kritisere en Avisartikel. Der er maaske blot den Forskel, at her er en Avisartikel med et ansvarligt Navn under, ikke som Privatmand, men som Formand for en stor Organisation. Enten jeg havde kritiseret den i en Avisartikel, eller jeg gør det her, maa for det første blive min Sag, men efter det, jeg har fremført her, staa formentlig Pressen alligevel aaben for et Svar fra Grundejerforeningens Formand til mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er ikke min Sag at skaane Københavns Grundejerforenings Formand for den ene eller den anden Debat eller den ene eller den anden Drøftelse. Han har at svare for sine egne Artikler og egne Udtalelser, og med det Kendskab, jeg har til ham og til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl om, at han kan svare det ærede Medlem. Det, jeg gjorde den Dag i Udvalget, var at give det ærede Medlem et godt Raad (*J. Chr. Jensen:* Ja, mange Tak)..... Jeg er glad ved, at det ærede Medlem takker, men han skulde have fulgt Raadet, det havde været nok saa værdifuldt. Naar han havde Interesse i den Artikel og i at faa den opklaret, skulde han have skrevet imod den. Saa vilde den Sag have udviklet sig ganske lige til paa et Sted, hvor begge de Herrer kunde mødes. At fremdrage den her, hvor den ene kan møde og fægte med aaben Pande og kæmpe drabeligt, men hvor den anden ikke har nogen Mulighed for at svare, og Tinget ikke faar Besked, er ikke saa værdifuldt.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Minister erklærede sig i det store og hele enig med mig i de Betragtninger, jeg har fremsat om Aarsagen til Boligvanskelighederne i Storkøbenhavn, og det kunde naturligvis kun glæde mig. Derimod udtalte Ministeren, at han ikke forstod min Udtalelse om, at Ministeren fremsatte Forslag, der synes at være beregnet paa at behage Landstinget. Ministeren nævnte, at Retsforbundets Ændringsforslag ved Behandlingen af Grundstigningsskyldloven i Tinget 1933, hvis det var blevet vedtaget her i Folketinget, havde bevirket, at Loven var blevet standset i Landstinget. Som alle